

Polska i My

Biuletyn Szkoły Języka Polskiego im. Jana Pawła II w Sao Paulo

Ano 3 n° 1

A “Polônia e Nós” - Boletim da Escola de Língua Polonesa João Paulo II em São Paulo

Setembro-Novembro / 2011

Dzień Edukacji Narodowej

Dzień Edukacji Narodowej

„Nauka jest jak niezmiernie morze.... Im więcej jej pijesz, tym bardziej jesteś spragniony”

Stefan Żeromski

Dia Nacional da Educação

„A ciência é como um mar incomensurável ... quanto mais a bebes, mais sede tens”

Stefan Żeromski

14 października jest w Polsce świętem nauczycieli i wykładowców, jest świętem wiedzy i nauki ...

W tym dniu przypada rocznica utworzenia w 1773 roku, z inicjatywy króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, Komisji Edukacji Narodowej. Była ona pierwszym ministerstwem oświaty publicznej w Polsce i pierwszą tego typu instytucją w Europie.

Największymi osiągnięciami Komisji były: próba zreformowania całej oświaty od szkół elementarnych (parafialnych) aż po szkoły wyższe; ograniczenie łaciny w programach szkolnych; walka o język polski jako język wykładowy, obowiązkowe nauczanie gramatyki polskiej; wprowadzenie obowiązkowych lektur dzieł pisarzy staropolskich (Kochanowski, Szymonowic) i współczesnych (Krasicki, Naruszewicz); idea łączenia (w procesie nauczania) teorii z praktyką; wprowadzenie do przedmiotów matematycznych i przyrodniczych: botaniki, mineralogii, chemii i mechaniki; wprowadzenie nauki moralności (etyki) i lekcji wychowania fizycznego; reforma nauczania religii; opieka nad autorami polskich podręczników, sprawowana przez Towarzystwo do Ksiąg Elementarnych; dopuszczenie dziewcząt do edukacji na równych prawach z chłopcami.

Komisja Edukacji Narodowej zlecała opracowywanie podręczników i programów szkolnych, zorganizowała trzystopniowe szkolnictwo oparte na hierarchicznej zależności niższych szczebli od wyższych. Powstały dwie szkoły główne (w Krakowie i Wilnie), którym podlegały szkoły średnie, a im elementarne.

Dzień Edukacji Narodowej zastąpił uroczyste obchodzony wcześniej - Dzień Nauczyciela.

Na mocy artykułu 74 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku, zwanej Kartą Nauczyciela, rocznicę utworzenia Komisji Edukacji Narodowej uznano za oficjalne święto wszystkich pracowników oświaty. W każdej szkole organizowane są uroczyste apele i akademie. W tym dniu, w sposób szczególnie uczniowie mogą zastanowić się nad rolą nauczyciela w edukacji i wychowaniu młodego pokolenia. Jest ona szczególnie. Wymaga nie tylko ogromnej wdzięczności ale i szacunku. Warto o tym pamiętać nie tylko 14 października.

Dzień Nauczyciela jest świętem nie tylko polskim. Obchodzony w większości krajów świata, np. w Argentynie 11 października, w Brazylii 15 października, w Chinach 10 września, a na Węgrzech jest nim pierwsza niedziela czerwca. Warto też wiedzieć, że Światowy Dzień Nauczyciela (*World Teacher's Day*) obchodzony jest od 1994 roku pod patronatem UNESCO - w dniu 5 października.

Na podstawie Literatury Polskiej, PIW, 1993 oraz źródeł internetowych opracowała: prof. Barbara Rzyski

O dia 14 de outubro na Polônia é o dia dos professores de todos os níveis, é uma comemoração do saber e do ensino ...

Neste dia comemora-se o aniversário da criação da Comissão Nacional da Educação, em 1773, por iniciativa do rei Stanisław August Poniatowski. Foi o primeiro Ministério da Educação Pública na Polônia e a primeira instituição deste tipo na Europa.

As maiores conquistas da Comissão foram: tentativa de reforma de todo o ensino das escolas fundamentais (parafiais) até as escolas superiores; limitação do latim nos programas escolares; defesa da língua polonesa como língua usada nas aulas; obrigatoriedade de ensino da gramática polonesa; introdução de leitura obrigatória de obras de autores poloneses antigos (Kochanowski, Szymonowic) e contemporâneos (Krasicki, Naruszewicz); vinculação (no processo de ensino) da teoria com a prática; introdução nas áreas da matemática e meio-ambiente, a botânica, mineralogia, química e mecânica; introdução do ensino da moral (ética) e aulas de educação física; reforma no ensino religioso; apoio aos autores poloneses de livros didáticos oferecido pela Sociedade de Compilação de Livros Elementares; admissão de meninas na escola em igualdade de condições com os meninos.

A Comissão Nacional da Educação promoveu a redação de manuais e programas escolares, organizou o ensino em três graus, fundamentado na relação hierárquica dos níveis mais baixos de educação em relação aos mais altos. Surgiram duas escolas básicas principais (em Cracóvia e em Vilnius), que gerenciavam as escolas médias e estas as escolas fundamentais.

O Dia Nacional da Educação substituiu o anteriormente celebrado solenemente - Dia do Professor.

Nos termos do artigo 74 da Lei de 26 de janeiro de 1982, a chamada Carta do Professor, aniversário da criação da Comissão Nacional de Educação é reconhecido como feriado nacional para todos os funcionários da educação. Em cada escola são organizados manifestos e atos solenes. Neste dia, de modo especial, os estudantes podem refletir sobre o papel do professor na educação e preparação dos jovens. Ele é especial. Requer não só enorme gratidão e respeito. Vale a pena lembrar disso, não só em 14 de outubro.

O Dia do Professor não é uma festa apenas polonesa. É comemorado, por exemplo, na Argentina em 11 de outubro, no Brasil dia 15 (dia 28 de abril o Dia Nacional da Educação), na China dia 10, e na Hungria no primeiro domingo de outubro. É bom saber também que, desde 1994, o Dia Mundial do Professor (*World Teacher's Day*) é comemorado em 5 de outubro sob o patrocínio da UNESCO.

Referências: *Literatura Polska*, PIW, 1993 e fontes da Internet.

Redigiu: prof. Barbara Rzyski

11 listopada

Dzień Niepodległości

Independência

11 de novembro

Dia da

Independência

Narodowe Święto Niepodległości, to polskie święto państwowe obchodzone, co roku, dla upamiętnienia rocznicy odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego. 11 listopada 1918 roku nastąpił w Polsce pierwszy dzień wolności po 123 latach niewoli. Utworzone zostało niepodległe państwo polskie - II Rzeczpospolita. W tym dniu faktyczną władzę w Polsce przejął Józef Piłsudski jako Naczelnik Państwa. Przyjmując tytuł Naczelnika Państwa, a nie prezydenta, Piłsudski stworzył ciągłość pomiędzy I a II Rzeczpospolitą.

Sytuacja polityczna, gospodarcza, społeczna i finansowa w Polsce po 11 listopada 1918 r. była bardzo trudna. Najgorsze były zagrożenia ze strony Rosji i Niemiec, które nie miały zamiaru uznawać ani niepodległości, ani granic Polski. Tak charakteryzował ówczesną sytuację Marszałek Piłsudski: *"Sąsiedzi nasi, z którymi pragnęlibyśmy żyć w pokoju i zgodnie, nie chcą zapomnieć o wiekowej słabości Polski, która tak długo stała otworem dla najazdów i była ofiarą narzucania jej obcej woli przemocą i siłą. Nie chcemy mieszać się do życia wewnętrznego któregokolwiek z naszych sąsiadów, lecz pozwolić nie możemy, by pod jakimkolwiek bądź pozorem, chociażby pod pozorem rzekomego dobrodziejstwa, naruszano nasze prawo do samodzielnego życia. (...) Nie oddamy ani piędzi ziemi polskiej, nie pozwolimy, by uszczuplano nasze granice, do których mamy prawo"*.

Tak więc, 11 listopada 1918 roku, po 123 latach niewoli, odrodziła się Polska. W wielu wystąpieniach z tej okazji przytacza się daty i wydarzenia, które przyczyniły się do tego historycznego faktu. Nie ulega wątpliwości, że wyniki I wojny światowej i upadek zaborczych sąsiedzkich imperiów, miały zasadniczy wpływ na powstanie niepodległej Rzeczpospolitej. Jednak nie można pominąć okoliczności, trudnych do kreślenia datą, zdarzeniem lub jednostkowym faktem, które stanowią tło historii a równocześnie bez przerwy jej towarzyszą. Są to nastroje społeczne i stosunek zarówno wybitnych osób ale także i całych narodów do wydarzeń historycznych, które dzieją się wokół nich. Na odrodzenie niepodległej Polski poza wspomnianymi, przełomowymi wydarzeniami historycznymi wpływ miały dwa zasadnicze zjawiska: głęboki patriotyzm narodu polskiego i przywiązanie do jego kościoła, rozwijane, pogłębiane i przekazywane z pokolenia na pokolenie przez 123 lata niewoli. Patriotyzm, jako umiłowanie ojczyzny wyrażające się w kultywowaniu języka, tradycji i kultury oraz wiary. Właśnie patriotyzm i przekonanie, że Polska powstanie, towarzyszyły żołnierzom polskich legionów Napoleona, powstańcom listopadowym i styczniowym. To właśnie patriotyzm inspirował działalność dyplomatyczną na emigracji polskich intelektualistów, skupionych wokół księcia Adama Czartoryskiego w Paryżu i Romana Dmowskiego w Szwajcarii. To patriotyzm rozpałał talent muzyczny Ignacego Paderewskiego i jego ogromny wkład w prezentowanie wobec rządów alianckich sprawy polskiej w Europie i w Ameryce. To patriotyzm nakazał żołnierzom Józefa Piłsudskiego odmówić złożenia przysięgi na wierność obcemu mocarstwu.

W czasie obchodów Święta Niepodległości przytaczamy zwykle zdarzenie nadzwyczajne jakim było pokonanie bolszewickich wojsk w bitwie pod Warszawą w 1920 roku, które przeszło do historii jako „Cud nad Wisłą”. Ten cud nigdy by się nie wydarzył bez tej ponad 100 letniej, codziennej pracy kilku pokoleń Polaków. Ten cud trwał ponad 100 lat a jego owocem była niepodległa Polska. Jesteśmy winni hołd, pamięć i szacunek wszystkim znanym i nieznanym bohaterom, którzy się do tego przyczynili.

Opr. prof. Barbara Rżyski

O Feriado Nacional da Independência é um feriado nacional polonês comemorado a cada ano para lembrar o aniversário da recuperação, pelo Povo polonês, da liberdade da nação polonesa. Em 11 de novembro de 1918, na Polônia ocorreu o primeiro dia de liberdade após 123 anos de cativeiro. Foi criado o Estado polonês independente – a II República. Neste dia, quem realmente assumiu o poder na Polônia foi Józef Piłsudski como Chefe de Estado. Recebendo o título de Chefe de Estado e não de presidente, Piłsudski criou a continuidade entre a I e II República.

A situação política, econômica e financeira na Polônia, após 11 de novembro de 1918, era muito difícil. Os piores perigos vinham da Rússia e Alemanha que não tinham a intenção de reconhecer nem a independência nem as fronteiras da Polônia. Józef Piłsudski caracterizou, a então situação, assim: *"Nossos vizinhos com quem gostaríamos de viver em paz e em conformidade não querem esquecer a secular fraqueza da Polônia, que por tanto tempo estava aberta às invasões e era vítima da imposição da vontade externa pela força e violência. Não queremos imiscuir-nos na vida interna de qualquer dos nossos vizinhos, mas não podemos permitir que, sob qualquer circunstância, mesmo alegando uma atitude de bondade, toquem nosso direito de uma vida independente (...) Não entregaremos nem um pedaço da terra polonesa, não deixaremos que ultrapassem nossas fronteiras às quais temos direito"*.

Assim, no dia 11 de novembro de 1918, após 123 anos de cativeiro, a Polônia renasceu. Nesta ocasião, em muitas apresentações, cita-se as datas e eventos que contribuíram para este fato histórico. Não tem dúvida que os resultados da 1ª Guerra Mundial e o colapso imediato dos impérios conquistados tiveram uma influência fundamental na formação de uma República independente. No entanto, não se pode ignorar as circunstâncias difíceis da data, um evento ou um fato único, que formam o pano de fundo da história e, ao mesmo tempo, a acompanham sem interrupção. Não só são atitudes conjuntas e relações entre pessoas eminentes, mas também de todos os povos quanto aos acontecimentos históricos, que ocorrem a sua volta. Para o renascimento da Polónia independente, além dos eventos lembrados, tiveram influência dois fenômenos principais: um profundo patriotismo do povo polonês e apego à sua Igreja, expansão, aprofundamento e transmissão, de geração para geração, durante 123 anos de cativeiro. O patriotismo, como amor pela pátria reflete-se no culto à língua, tradição e cultura, bem como a fé. Justamente o patriotismo e a convicção de que a Polónia vai renascer, acompanharam os soldados das legiões polonesas de Napoleão, e os insurgentes de novembro e janeiro. Foi justamente o patriotismo que inspirou a ação diplomática na emigração polonesa dos intelectuais, reunidos em volta do príncipe Adam Czartoryski em Paris e Roman Dmowski na Suíça. Era o patriotismo que acendia o talento musical de Ignacy Paderewski e sua enorme contribuição para apresentar aos governos aliados a causa polonesa na Europa e na América. O patriotismo foi mandatário para que as tropas de Józef Piłsudski se recusassem a prestar juramento de fidelidade ao invasor estrangeiro.

Durante a celebração da festa da independência cita-se geralmente o acontecimento extraordinário que foi a derrota dos exércitos soviéticos na batalha próximo a Varsóvia, em 1920, que passou para a história como "O milagre sobre o Vístula". Este milagre nunca ocorreria sem o trabalho diário de várias gerações de poloneses durante séculos. Este milagre durou mais de 100 anos e seu fruto foi a Polónia livre. Devemos homenagens, lembrança e respeito a todos os heróis conhecidos e desconhecidos que contribuíram para isso.

Redigiu prof. Barbara Rżyski

Dziejów i bogactwa literatury polskiej nie sposób zrozumieć bez wprowadzenia, chociażby bardzo ogólnego, w zagadnienie i problematykę epok literackich.

W kolejnych już numerach naszego Biuletynu piszemy o najwybitniejszych przedstawicielach polskiej literatury, ich dokonaniach i największych dziełach. Warto jednak uzmysłowić sobie również tło historyczne i czasy, w których tworzyli. W cyklu o noblistach, także w dziedzinie literatury, czytelnik dowiaduje się, że laureaci żyli w zupełnie różnych epokach, uprawiali jakże inne gatunki literackie (np. H. Sienkiewicz, W. Reymont czy też Cz. Miłosz). Warto jednak przybliżyć, niektóre pojęcia i definicje. Ułatwią one lepsze zrozumienie twórczości naszych wielkich pisarzy i wieszczów, i roli jaką odegrali w dziejach literatury polskiej, jak chociażby Mikołaj Rej, któremu w tym numerze Biuletynu chcemy poświęcić trochę więcej uwagi.

Należy więc zapamiętać, że epoką literacką nazywamy okres w historii literatury narodowej lub powszechnej, w którym dominują pewne, zbliżone do siebie prądy lub kierunki literackie. I tak, po okresie Średniowiecza, które było epoką dominacji kościoła, rozkwitu sztuki religijnej i panowania łaciny przychodzi Renesans, na który przypada twórczość właśnie Mikołaja Reja, zwanego ojcem literatury polskiej.

W kolejnym zaś Biuletynie przybliżymy postać innego wybitnego przedstawiciela tej epoki, zwanej także Odrodzeniem - Jana Kochanowskiego.

Studiując kolejne okresy literackie - (barok, oświecenie, romantyzm, pozytywizm, Młoda Polska, XX-lecie międzywojenne, literatura II wojny światowej i literatura współczesna) - przekonamy się jednak, że cała nasza literatura... „wyrosła, wykwitła z jednego słowa - Ojczyzna”.

Redakcja

LITERATURA STAROPOLSKA - ŚREDNIOWIECZE

WIEK XVI

Renesans (1543-1584)

Mikołaj Rej, Jan Kochanowski, Mikołaj Sęp Szarzyński, Piotr Skarga...

WIEK XVII

Barok (XVII wiek i pierwsza połowa XVIII wieku)

Jan Andrzej Morszczyń, Jan Chryzostom Pasek, Zbigniew Morsztyn

WIEK XVIII

Oświecenie (druga połowa XVIII wieku do początku XIX wieku)

Ignacy Krasicki, Jan Potocki, Adam Naruszewicz, ...

WIEK XIX

Romantyzm (1822 - 1864)

Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki, Zygmunt Krasiński, Cyprian Kamil Norwid, Józef Ignacy Kraszewski, Aleksander Fredro, ...

Pozytywizm (1864 - 1890)

Eliza Orzeszkowa, Bolesław Prus, Henryk Sienkiewicz, Maria Konopnicka, Adam Asnyk, ...

Młoda Polska (1891-1918)

Stefan Żeromski, Władysław St. Reymont, Waław Berent, Bolesław Leśmian, Tadeusz Miciński, Stanisław Wyspiański ...

WIEK XX

Dwudziestolecie Międzywojenne (1918 -1939)

Leopold Staff, Jarosław Iwaszkiewicz, Maria Dąbrowska, Stanisław Ignacy Witkiewicz, Bruno Schulz, Julian Tuwim, Witold Gombrowicz

Literatura Powojenna (1939 -)

Czesław Miłosz, Wisława Szymborska, Zbigniew Herbert, Sławomir Mrożek

A história e a riqueza da literatura polonesa não podem ser entendidas sem uma introdução, ao menos geral, sobre a questão e problemática das épocas literárias.

Já nos próximos números do Boletim escreveremos sobre os representantes mais importantes da literatura polonesa, suas realizações e maiores obras. Vale a pena reconhecer, no entanto, o ambiente histórico e os tempos nos quais eram criadas. No ciclo sobre os prêmios Nobel, também na área da literatura, o leitor descobre que os laureados viveram em épocas diferentes e criavam outros tipos de literatura (p.ex. H. Sienkiewicz, W. Reymont ou também Cz. Miłosz). Convém, contudo, colocar alguns conceitos e definições. Eles facilitarão o entendimento melhor da criação de nossos grandes escritores e poetas, e o papel que desempenharam na história da literatura polonesa como Mikołaj Rej ao qual dedicamos um pouco mais de atenção neste número.

Convém, então, lembrar, que chamamos época literária o período da história da literatura nacional ou universal, no qual dominam correntes ou direções literárias semelhantes. Assim, após a Idade Média, que foi uma época da dominação da igreja, florescimento da arte religiosa, domínio do latim, vem o Renascimento, no qual surge a criação de Mikołaj Rej, chamado ‘pai da literatura polonesa’.

No próximo Boletim vamos aproximar a figura de outro representante proeminente desta época - Jan Kochanowski.

Estudando, portanto, os períodos literários (barroco, iluminismo, romantismo, positivismo, Polônia Jovem, vinte anos entre guerras, literatura pós-guerra e a literatura moderna) vamos nos convencer, que toda a nossa literatura ... “cresceu, floresceu de uma palavra - Pátria”.

A Redação

LITERATURA POLONESA ANTIGA - IDADE MÉDIA

SÉCULO XVI

Renascimento (1543-1584)

Mikołaj Rej, Jan Kochanowski, Mikołaj Sęp Szarzyński, Piotr Skarga, ...

SÉCULO XVII

Barroco (séc. XVII e primeira metade do séc. XVIII)

Jan Andrzej Morszczyń, Jan Chryzostom Pasek, Zbigniew Morsztyn

SÉCULO XVIII

Iluminismo (druga połowa XVIII wieku do początku XIX wieku)

Ignacy Krasicki, Jan Potocki, Adam Naruszewicz, ...

SÉCULO XIX

Romantismo (1822 - 1864)

Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki, Zygmunt Krasiński ... Cyprian Kamil Norwid, ... Józef Ignacy Kraszewski, ... Aleksander Fredro

Positivismo (1864 - 1890)

Eliza Orzeszkowa, Bolesław Prus, Henryk Sienkiewicz, Maria Konopnicka, Adam Asnyk, ...

Polônia Jovem (1891-1918)

Stefan Żeromski, Władysław St. Reymont, Waław Berent, Bolesław Leśmian, Tadeusz Miciński, Stanisław Wyspiański ...

SÉCULO XX

Vinte anos entre guerras (1918 -1939)

Leopold Staff, Jarosław Iwaszkiewicz, Maria Dąbrowska, Stanisław Ignacy Witkiewicz, Bruno Schulz, Julian Tuwim, Witold Gombrowicz

Literatura pós-guerra (1939 -)

Czesław Miłosz, Wisława Szymborska, Zbigniew Herbert, Sławomir Mrożek

„Ojciec literatury polskiej”

Mikołaj Rej

(1505-1569)

„Pai da Literatura Polonesa”

Mikołaj Rej urodził się w 1505 r. w Żurawnie pod Haliczem w zamożnej rodzinie ziemiańskiej (herbu Oksza) osiadłej w Nagłowicach koło Jędrzejowa. Syn Stanisława Reja i Barbary Herburt. W 1514 r. rozpoczął naukę w szkole w Skalmierzu, następnie w Bursie Jerolimskiej Akademii Krakowskiej. Większość swej wiedzy zdobył jednak samodzielnie. Był człowiekiem szeroko czytany, znawcą pism Erazma z Rotterdamu. Od 1525 r. pracował na dworze wojewody sandomierskiego Andrzeja Tęczyńskiego jako sekretarz, a następnie komornik. W tym czasie okazał humanistyczne zamiłowanie do nauki. Po opuszczeniu dworu Tęczyńskiego osiadł się na wsi, lecz brał aktywny udział w życiu publicznym.

Około 1541 roku Mikołaj Rej przeszedł na protestantyzm, stał się zagorzałym pisarzem i działaczem kalwińskim.

Był pierwszym pisarzem, tworzącym wyłącznie po polsku, dlatego nazwano go "ojcem literatury polskiej". Ponieważ w tym czasie panowała łacina, pierwszy dowiódł, że literatura może rozwijać się w języku narodowym, przyczyniając się w ten sposób do zwycięstwa języka ojczystego. W jego dziełach znalazło się odbicie współczesnego życia narodu, iż prawdziwie był przywiązany do swojej ojczyzny i narodu. Utwory Reja poruszały tamtego czasu aktualne wydarzenia polityczne, społeczne, religijne i obyczajowe, mając charakter dydaktyczny. Autora troską było to, że Polacy gardzą swoim językiem i nie mają literatury narodowej.

Poeta podpisywał się pseudonimem Ambroży Korczbok Rożek, a często jako Mikołaj Rej z Nagłowic, lecz nigdy w Nagłowicach nie mieszkał. Odziedziczył wieś Topola w Krakowskim i tam żył od ok. 1530 r. W 1546 r. otrzymał od króla Zygmunta Starożytnego wieś Temerowce za zasługi rymotwórcze. Król Zygmunt August nadał poecie tytuł sekretarza królewskiego. Rej prowadził aktywne życie społeczne i towarzyskie. Wybierano go na sejmiki, wiele podróżował po kraju, długo procesował się o majątki, zyskiwał rozgłos wśród szlachty. Poeta był jednym z pierwszych założycieli i fundatorów-opiekunów zborów kalwińskich na ziemiach polskich. Założył miasteczko Rejowiec.

Twórczość Mikołaja Reja jest bogata i różnorodna. Nie wszystkie utwory poety zachowały się. Niewątpliwie Rej ujawnia niespotykany talent pisarski, zwłaszcza jako satyryk – obserwator rzeczywistości mu współczesnej.

Mikołaj Rej pisarstwo uważał za powołanie i służbę społeczną. Ukształtował on kierunki polskiej literatury na całe lata – pisarstwo zorientowane na sprawy aktualne, społeczne, narodowe. Dlatego nazywany jest ojcem literatury polskiej.

Najbardziej znane dzieła Reja: *Krótką rozprawą między trzema osobami, Panem, Wójtem a Plebanem* (1543); *Żywoć Józefa* (1545); *Psalterz Dawidów - tłumaczenie prozą* (1546); *Kupiec* (1549); *Postylla* (1557); *Wizerunek własny żywota człowieka poczciwego* (1558); *Rzecz pospolita albo Sejm pospolity* (1562); *Apocalypsis* (1565); *Zwierciadło z traktatem Żywot człowieka poczciwego* (1567/1568); *Zwierciadło* (1568).

Zmarł w 1569 r. w Rejowcu.

Na podstawie źródeł internetowych
Opracowała: prof. Barbara Rzycki

Mikołaj Rej nasceu em 1505, em Żurawno perto de Halicz em uma família abastada (brasão Oksza) sediada em Nagłowice perto de Jędrzejów. Filho de Stanisław Rej e Barbara Herburt. Em 1514, iniciou os estudos em Skalmierz, em seguida, no Internato Jerusalém da Academia de Cracóvia. A maior parte de seu conhecimento adquiriu como autodidata. Era um homem ilustrado, especialista nos escritos de Erasmo de Rotterdam. Após 1525, trabalhou como secretário no distrito de Sandomierz dirigido por Andrzej Tęczyński e, em seguida, como oficial de Justiça. Durante este tempo se tornou um humanista apaixonado pela ciência. Depois de deixar a mansão dos Tęczyński estabeleceu-se numa aldeia, embora tomasse parte ativa na vida pública.

Próximo de 1541, Mikołaj Rej tornou-se Protestante, além disso, foi um escritor fervoroso e líder calvinista.

Rej foi o primeiro escritor que escrevia exclusivamente em polonês, por isso é considerado "o pai da literatura polonesa". Como naquele tempo dominava o latim, demonstrou que a literatura poderia ser desenvolvida na língua nacional, contribuindo desta forma para a vitória da língua materna. Suas obras refletiam da vida moderna da nação pois estava verdadeiramente vinculado à sua pátria e à nação. As obras de Rej citavam naquele tempo os eventos da atualidade política, social, religiosa e sociais com natureza didática. A preocupação do autor era que os poloneses menosprezavam sua língua e não possuíam uma literatura nacional.

O autor assinava com o pseudônimo Rożek, e muitas vezes como Mikołaj Rej de Nagłowic, mesmo que nunca tenha morado em Nagłowice.

O autor herdou a aldeia de Topole, próximo de Cracóvia onde viveu desde cerca de 1530. Em 1546, recebeu a aldeia Temerów do rei Zygmund - o Velho, por mérito de suas rimas. O rei Zygmund conferiu-lhe o título de Secretário Real. Rej levava uma vida social ativa e participava de eventos sociais. Era votado em pequenos comitês parlamentares, viajava muito pelo país, teve processos longos para receber seus bens e ganhou notoriedade entre a nobreza. O poeta foi um dos primeiros fundadores e financiadores-guardiões de igrejas protestantes na Polônia. Fundou a cidade denominada Rejowiec.

A criatividade de Mikołaj Rej é rica e diversificada. Nem todas as obras do poeta foram preservadas. Sem dúvida Rej como escritor revela um talento sem precedentes, especialmente como satirista - observador da realidade dos tempos em que vivia. Considerava que ser escritor era uma vocação e um serviço social. Esboçou as linhas mestras da literatura polonesa para sempre - a literatura orientada para assuntos da época, da sociedade, e nacionais. Por isso, é chamado "pai da literatura polonesa".

As obras mais conhecidas de Rej são: *Breve discussão entre três pessoas, o Senhor, o Chefe do município e o Plebeu* (1543); *A vida de José* (1545); *Saltério de David* – explicação em prosa (1546); *O comerciante* (1549); *Coleção de sermões* (1557); *Imagem pessoal da vida de um homem honesto* (1558); *A coisa comum ou o parlamento* (1562); *Apocalipse* (1565); *Espelho com tratado. Vida de uma pessoa honesta* (1567/1568); *O espelho* (1568).

Morreu, em 1569, em Rejowiec.

Apoiado em fontes da internet, redigiu prof. B Rzycki

Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny

Po lecie i pięknej, złotej polskiej jesieni przychodzi listopad - miesiąc zadumy i refleksji. Myślimy o bliskich, którzy jeszcze nie tak dawno byli wśród nas. Odwiedzamy cmentarze. Wspominamy naszych Zmarłych, członków rodziny i przyjaciół, jakże często tych najbliższych

Dzień Wszystkich Świętych obchodzony jest w Polsce, tak jak i na całym świecie w pierwszy dzień listopada. Jest świętem kościelnym i dniem wolnym od pracy, co powoduje, że wiele osób podróżuje nawet w dalekie strony aby odwiedzić groby swoich bliskich. Ludzie odwiedzają cmentarze, aby ozdobić groby kwiatami, zapalić znicze i pomodlić się w intencji zmarłych. To święto ma charakter religijny, głównie katolicki, ale obchodzi je także wiele osób innych wyznań, a także osoby niewierzące. Jest ono wyrazem pamięci i potrzebą oddania czci i szacunku zmarłym. Groby pokrywają wiązanki i wieńce, żółte, złociste i białe chryzantemy.

Wieńce, dawniej plecione w formie koła, oznaczają symbol życia, wzór obiegu słońca i pór roku. Dla chrześcijan są wyrazem nadziei na wieczne szczęście w Chrystusie. Również buddyści kojarzą kształt koła z ciągłością istnienia – początkiem życia, śmiercią i ponownymi narodzinami.

Święto Zmarłych obchodzi się późną jesienią. W tym okresie drzewa tracą już swoje kolorowe liście i zaznaczają, że radość z ich byłej zieleni musi się z nami pożegnać... aż do następnej wiosny. Zmierzający na cmentarze ludzie również uświadamiają sobie, że trudne rozstania z bliskimi, zgodnie z wiarą chrześcijańską, są tylko chwilowe.

Na kilka dni przed świętem bliscy porządkują groby, zdobią je kwiatami i zielonymi gałęziami. Dawniej sprzątano również domy. Ludzie modlili się, palili świece całą noc bo byli przekonani, że każdy zmarły w tym czasie przychodzi do swego domu. Wierzono, że dusze osób, które odeszły przebywają w tych dniach wśród żywych. Dlatego zapraszano zmarłych do ich ziemskich domów zostawiając na noc drzwi i furty częściowo otwarte. Powszechne było przekonanie, że przybysze czują głód i pragnienie. Jeszcze dziś starsze osoby pamiętają, że zostawiało się parę kromek chleba i to, co się spożywało w tym dniu na kolację. W XIX wieku, w przeddzień Dnia Zadusznego najczęściej pieczono pierogi i chleb, gotowano bób, kaszę, a na wschodzie Polski kutię. Potrawy zostawiano wraz z wódką na stole jako poczęstunek dla dusz. Wieszano też czysty ręcznik a obok stawiano mydło i wodę, „aby przychodząc dusze mogły się obmyć”. Tego dnia zakazane było szycie, przedzenie, prasowanie, rąbanie drewna, cięcie sieczki i wylewanie brudnej wody przed próg. Na cmentarzach palono świece i ogniska, żeby dusze mogły łatwiej znaleźć drogę do domu. ⁽¹⁾

Do tego zwyczaju nawiązuje m.in. Adam Mickiewicz w „Dziadach”, gdzie poeta opisał wzywianie dusz podczas obrzędu odbywającego się w opuszczonym miejscu kultu (kaplicy lub na cmentarzu).

(1) Wielka Księga Tradycji Polskich, Publicat S.A., 2009.

Dia de Todos os Santos e Dia de Finados

Após o verão e um lindo outono dourado polonês vem novembro - mês de meditação e reflexão. Pensamos nos mais próximos que ainda há pouco estavam entre nós. Visitamos os cemitérios. Lembramos dos nossos mortos, parentes e amigos, assim como, com frequência, dos mais próximos ...

O Dia de Todos os Santos é comemorado na Polónia da mesma forma como em todo o mundo no primeiro dia de novembro. É um dia religioso e é feriado, por isso muitos viajam para longe para visitar os túmulos de seus parentes. As pessoas visitam os cemitérios, para enfeitar os túmulos com flores, ascender velas e rezar em intenção dos mortos. Este feriado tem conotação religiosa, principalmente católica, mas é comemorado por pessoas de outras religiões, bem como ateus. Reflete a lembrança e a necessidade de homenagear e respeitar os mortos. Os túmulos são cobertos por ramalhetes e coroas de crisântemos amarelos, dourados e brancos.

As coroas, antigamente trançadas na forma de uma roda, simbolizam a vida, a rota do sol e as estações do ano. Para os cristãos são expressão de esperança de felicidade eterna em Cristo. Também os budistas associam a roda com a eternidade da existência – início da vida, morte e encarnações futuras.

O Dia de Finados é comemorado quase no fim do outono. Nesta época as árvores perdem suas folhas coloridas e assinalam que a alegria do anterior verde precisa se despedir de nós, ... até a próxima primavera. As pessoas que vão aos cemitérios também se dão conta que a difícil separação com os mais próximos, de acordo com a crença cristã, é apenas temporária.

Poucos dias antes da celebração os parentes limpam os túmulos, decoram com flores e ramos verdes. Antigamente também limpavam as casas. As pessoas oravam, acendem velas durante toda a noite porque estavam convencidas de que toda a alma do morto vem para casa. Acreditava-se que as almas de pessoas que morreram nestes dias permanecem entre os vivos. Por isso, convidava-se os mortos para as casas terrenas, deixando, durante a noite, as portas e o portão entreabertos. Acreditava-se que os mortos sentem fome e sede. Ainda hoje os mais velhos lembro que se deixava algumas fatias de pão e o que se cozinhou para o jantar. No séc. XIX, no dia anterior ao de Finados, era comum assar *pierogi* e pão, cozinhar favas, cereais, e no leste da Polónia a *kutia* (mistura de mel, trigo e papoula). As comidas e a vodca eram deixadas sobre a mesa como recepção para as almas. Era pendurada toalha limpa e ao lado posto um sabonete e água “para que as almas pudessem se lavar”. Neste dia era proibido costurar, fiar, passar, prensar, cortar madeira, cortar palha e jogar água suja na frente de casa. Nos cemitérios eram acesas velas e fogueiras para que as almas pudessem encontrar sua casa com mais facilidade. ⁽¹⁾

Adam Mickiewicz lembra esta tradição na obra “Dziady”, na qual o poeta descreveu a evocação das almas durante o rito que ocorria em lugar ermo de culto (igreja ou cemitério).

(1) Grande Livro de Tradições Polonesas, Publicat S.A., 2009.

(oogland.org)

Wisława Szymborska

Prêmio Nobel de Literatura

„Poezję poznać to poznać inne światy”

„Conhecer a poesia é conhecer outros mundos”

Wisława Szymborska - poetka, eseistka i krytyk literacki, tłumacz, felietonistka; członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i Polskiej Akademii Umiejętności, laureatka literackiej Nagrody Nobla (1996).

Urodziła się w dniu 2 lipca 1923 roku w Bninie (obecnie część Kórnik-wielkopolskie). Jej rodzicami byli Wincenty Szymborski i Anna Maria z domu Rottermund. Ojciec poetki był zarządcą zakopiańskich dóbr hrabiego W. Zamoyskiego i w roku 1923 został przeniesiony do Kórnik w celu uporządkowania spraw finansowych majątku. Od 1924 rodzina Szymborskich mieszkała w Toruniu, a następnie w Krakowie. W tym też mieście Wisława uczęszczała do Szkoły Podstawowej i od września 1935 do Gimnazjum Sióstr Urszulanek przy ul. Starowiślanej.

W 1939 r., po wybuchu II wojny światowej Szymborska kontynuowała naukę na tajnych kompletach. Od roku 1943r. raby uniknąć wywiezienia na roboty do Niemiec, zaczęła pracować jako urzędniczka na kolei. W tym też okresie wykonała ilustracje do podręcznika języka angielskiego (First steps in English - Jana Stanisławskiego) i zaczęła pisywać opowiadania oraz swoje pierwsze wiersze, z których „Szukam słowa” (1945) uznawany jest za oficjalny debiut autorki. Od tego też roku zaczęła swój udział w życiu literackim Krakowa. Największe wrażenie - jak wspomina poetka - wywarł na niej Czesław Miłosz. W 1945 roku W. Szymborska podjęła studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Następnie przeniosła się na socjologię. Studiów jednak nie ukończyła, ze względu na trudną sytuację materialną.

W latach 1947-1948 poetka była sekretarzem dwutygodnika oświatowego „Świetlica Krakowska”, w którym m.in. zajmowała się ilustracjami do książek. W tych czasach była związana ze środowiskiem akceptującym socjalistyczną rzeczywistość.

W 1948 roku wyszła za mąż za poetę Adama Włodek. Nowożeńcy zamieszkali w krakowskiej „kolonii literatów” przy ul. Krupniczej. Niepowtarzalny klimat tego środowiska miał inspirujący wpływ na twórczość poetki. Z mężem rozwiodła się w roku 1954, a od 1969 r., była związana z pisarzem Komelem Filipowiczem (aż do jego śmierci w 1990 r.)

Warto też nadmienić, że od pierwszych lat istnienia Studium Literacko-Artystycznego na Uniwersytecie Jagiellońskim, przysłała noblistka prowadziła warsztaty poetyckie.

Do 1966 roku była członkiem ówczesnie dominującej partii (PZPR). W 1957 Szymborska nawiązała kontakty z paryską „Kultura” i Jerzym Giedroyciem. W 1975 podpisała protestacyjny list 59, w którym czołowi polscy intelektualiści, protestowali przeciwko zmianom w konstytucji, wprowadzającym zapis o kierowniczej roli PZPR i wiecznym sojuszu z ZSRR.

W 1949 roku pierwszy tomik wierszy Szymborskiej – „Wiersze” (wg innych źródeł „Szycie sztandarów”) - nie został wydany w 1952 roku, tomik wierszy - „Dlatego żyjemy”. Szymborska została przyjęta do Związku Literatów Polskich. Jest także członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. W latach 1953-1981 była członkiem redakcji „Zycia Literackiego”, gdzie od 1968 roku prowadziła stałą rubrykę - „Lektury

Ciąg dalszy str. 7

Wisława Szymborska - poeta, ensaísta e crítica literária, tradutora, colunista; membro da Associação de Escritores Poloneses e da Academia Polonesa de Habilidades, Prêmio Nobel de literatura (1996).

Nasceu em 2 de julho de 1923 em Bninie (agora parte da Kórnik - grande Polónia). Seus pais foram Wincenty Szymborski e Anna Maria de domo Rottermund. O pai da poetisa foi administrador dos bens do príncipe W Zamoyski na região de Zakopane e, em 1923, foi transferido para Kórnik para organizar os assuntos financeiros da propriedade. Desde 1924, a família Szymborski viveu em Toruń, e, em seguida, em Cracóvia. Nesta cidade Wisława frequentou também na Escola Fundamental e a partir de setembro de 1935 o Ginásio das Irmãs Ursulinas na rua Starowiślana.

Em 1939, após a eclosão da Segunda Guerra Mundial, Szymborska continuou sua educação em segredo. Desde 1943, para evitar a deportação para trabalho na Alemanha, começou a trabalhar como empregada na ferrovia. Neste mesmo tempo fez ilustrações para livro didático de inglês (Primeiros passos em inglês - Jan Stanislawski) e começou a escrever contos e os seus primeiros poemas, entre eles “Procuro uma palavra” (1945) é considerado a estréia oficial da autora. Desde aquele ano, iniciou sua participação na vida literária de Cracóvia. Czesław Miłosz – como lembra a poeta - a impressionou muito. Em 1945, W. Szymborska estudou filologia polonesa na Universidade de Jagiellónia. Em seguida, ela se transferiu para sociologia. No entanto, não terminou os estudos, por causa da situação financeira difícil.

De 1947 a 1948 a poeta foi secretário do jornal educacional quinzenal “Swietlica de Cracóvia”, no qual, entre outros se empenhou em ilustrações para livros. Naquele tempo esteve associada com o ambiente que aceitava a realidade socialista.

Em 1948 se casou com o poeta Adam Włodek. O casal morou em Cracóvia na “colônia dos escritores” na rua Krupnicza. A atmosfera única deste ambiente foi uma fonte inspiradora na obra da poeta. Em 1954 se divorciou de seu marido e desde 1969, ligou-se ao escritor Kornel Filipowicz (até sua morte em 1990).

Vale a pena relatar também que, desde os primeiros anos da existência do Estúdio de Arte Literária na Universidade Jagiellónica, a futura prêmio Nobel conduziu oficinas poéticas.

Até 1966 foi membro do então partido dominante (Partido Comunista). Em 1957, Szymborska estabeleceu contactos com o periódico parisiense “Kultura” e com Jerzy Giedroyc. Em 1975, assinou a carta 59 de protesto, em que os principais intelectuais poloneses protestaram contra a mudança na Constituição, que introduziu um dispositivo sobre o papel do Partido Comunista e a aliança eterna (da Polónia) com a URSS. Em 1949, a primeira coleção de poemas de Szymborska - “Poemas” (de acordo com outras fontes “costura de bandeiras”) - não teve permissão de ser impresso por “não cumprir os requisitos socialistas”. Como estréia da autora considera-se o livro de poemas lançado, em 1952, “É por isso que vivemos.” Szymborska foi admitida na União dos Escritores Poloneses. É também associada na Associação dos Escritores Poloneses. Entre 1853 e 1981 foi sócia do periódico “Vida Literária”, no qual desde 1968 dirigiu uma rubrica contínua – “Leituras opcionais”. Como volume de resenhas não convencionais

Cont. pág. 7

nieobowiązkowe”. Jako tom doskonałych, niekonwencjonalnych recenzji zostały później one opublikowane również w formie książkowej. W latach 1981-1983 wchodziła w skład zespołu redakcyjnego krakowskiego miesięcznika „Pismo”. Wisława Szymborska jest nierozdzielnie związana z Krakowem i wielokrotnie podkreślała swoje przywiązanie do tego miasta.

Głównym przedmiotem zainteresowania i twórczości naszej Noblistki jest człowiek, jego potęga i słabość, cywilizacyjna ekspansja i metafizyczny niepokój. Człowiek żyje w świecie zagadkowych przedmiotów, które lepiej znoszą działanie czasu, okazują się trwalsze ale też intrygują („Muzeum”). Człowiek to „prawie nikt”, słońce jest „gwiazdą prowincjonalną” śmierć jest niezgrabna i rzadko zwycięska („O śmierci bez przesady”). Tak więc w twórczości poetki znajdziemy przekorę, ironię i żartobliwy dystans. Autorka lubi opisywać nie zamalowaną stronę obrazu („Kobiety Rubensa”), stosuje paradoksy i antynomie („Różnimy się jak dwie krople wody...”). W jej wierszach nie brakuje też autoironii („Wieczór autorski”, „Nagrobek”). Spotykamy się tu także z nową formułą erotyku; wielkość i kruchość miłości - w „Upamiętnieniu”. Zdecydowanie, antyromantyczna tonacja - w rodzinnej historii („Album”). A najpiękniejszy wiersz miłosny Wisławy Szymborskiej („Złote gody”) mówi ... o starości.

Do ważniejszych wyróżnień poetki zaliczyć trzeba nagrody i odznaczenia; Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974), Nagroda Kościelskich (1990), Nagroda Goethego (1991), Nagroda Herdera (1995), tytuł Człowiek Roku tygodnika Wprost (1996), Honorowe Obywatelstwo Miasta Krakowa, Dziecięca Nagroda SERCA - za pomoc dla świdnickich dzieci. (poetka część Nagrody Nobla przekazała na budowę Europejskiego Centrum Przyjaźni Dziecięcej w Świdnicy). W roku 2001 dostała najwyższe amerykańskie wyróżnienie, przyznawane najwybitniejszym artystom – Dyplom Honorowego Członka Amerykańskiej Akademii Sztuk i Literatury. W tym roku – z rąk Prezydenta RP – otrzymała Order Orła Białego (2011).

Najważniejsze publikacje W. Szymborskiej

Tomy wierszy; Dłatego żyjemy (1952, 1954), Pytania zadawane sobie (1954), Wołanie do Yeti (1957), Sól (1962), Sto pociech (1967), Wszelki wypadek (1972), Wielka liczba (1976), Ludzie na moście (1986), Koniec i początek (1993), Chwila (2002), Dwukropek (2005), Tutaj (2009). *Zbiory poezji*; 101 wierszy (1966), Wiersze wybrane (1967), Poezje wybrane (1967), Poezje: Poems (edycja dwujęzyczna polsko-angielska, 1989), Widok z ziarnkiem piasku (1996), Sto wierszy – sto pociech (1997), Rymowanki dla dużych dzieci (2003), Miłość szczęśliwa i inne wiersze (2007).

W 1996 roku Wisława Szymborska otrzymała Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury. Komitet Noblowski - w uzasadnieniu przyznania tej nagrody napisał - „za poezję, która z ironiczną precyzją pozwala historycznemu i biologicznemu kontekstowi ukazać się we fragmentach ludzkiej rzeczywistości”.

Mówiąc o wielkości naszej Noblistki nasuwa się taka refleksja. Jeśli pojawia się u poetki jakieś słowo, to znaczy, że jest ono w tym miejscu absolutnie konieczne. Nie da się go wykreślić ani zastąpić żadnym innym słowem. Każdą myśl Wisława Szymborska przeobraża w najpiękniejszą lirykę. Każdy jej nowy tomik poezji oczekiwany jest z niecierpliwością, ale też szybko staje się wydarzeniem literackim wielkiej wagi.

Na podst. „Literatury Polskiej” PWN, 2010
Opracowała: Prof. Barbara Rżyski

excelentes foram publicadas na forma de livro. Nos anos de 1981 a 1983 foi incluída na equipe editorial da publicação mensal de Cracóvia “Escritas”. Wisława Szymborska está visceralmente ligada a Cracóvia e várias vezes assinalou sua ligação com esta cidade.

O principal tema de interesse e criatividade da nossa Prêmio Nobel são o homem, seu poder e fraqueza, expansão da civilização e a angústia metafísica. O homem vive em um mundo de assuntos enigmáticos que toleram melhor o passar do tempo, e revelam-se mais duradouros, mas também intrigam (“Museu”). O homem é “quase ninguém”, o sol é uma estrela particular, a morte é desajeitada e raramente ganha (“Sobre a morte sem exagero”). Assim, na criatividade da poetisa encontrar-se-á o contraditório, a ironia bem-humorada e uma distância brincalhona. A autora gosta de descrever a parte não pintada do quadro (“As mulheres de Rubens”), aplica paradoxos e antinomia (“Nos diferenciamos como duas gotas de água...”). Em seus versos não falta também a auto-ironia (“A noite do autor”, “Lápide”). Encontramos também uma nova fórmula de erotismo; a grandeza e a ternura do amor - no “Tornar memorável”. Um tom fortemente anti-romântico - na história familiar (“O álbum”). E o melhor verso romântico de Wisława Szymborska (“Bodas de ouro”) fala ... sobre a velhice.

As honrarias mais importantes recebidas pela poetisa incluem prêmios e distinções como: Gran Cruz da Ordem do Renascimento da Polônia (1974), Prêmio Koscielski (1990), Prêmio Goethe (1991), Prêmio Herder (1995), título de Personalidade do Ano outorgado pelo semanário *Wprost* (1996), Cidadã Honorária da Cidade de Cracóvia, Prêmio infantil “do Coração” - por ajudar as crianças de Świdnic (parte do Prêmio Nobel a poeta doou para a construção do Centro Europeu para a Amizade da Criança em Swidnica). Em 2001, recebeu o prêmio mais importante dos EUA, concedido aos artistas mais destacados - Diploma de Membro Honorário da Academia Americana de Artes e Literatura. No ano presente recebeu das mãos do Presidente da República da Polónia a condecoração Ordem da Águia Branca (2011).

As publicações mais importantes de W. Szymborska

Volumes de poesias: Por que vivemos (1952, 1954), Perguntas feitas para mim (1954), Chamando o Yeti (1957), Sal (1962), As 100 alegrias (1967), Qualquer eventualidade (1972), Grande número (1976), Pessoas sobre a ponte (1986), Fim e começo (1993), Momento (2002), Dois pontos (2005), Aqui (2009). *Coleções de poesias*: 101 versos (1966), Versos escolhidos (1967), Poesias escolhidas (1967), Poesias:poems (edição bilingue polonês-inglês, 1989), Vista com um grão de areia (1996), Cem versos – cem alegrias (1997), Rimas para crianças grandes (2003), Amor feliz e outros poemas (2007).

Em 1996, Wisława Szymborska recebeu o Prêmio Nobel de literatura. O Comitê Nobel ao justificar o prêmio escreveu - “pela poesia que com precisão irônica permite sob contexto histórico e biológico aparecer nos fragmentos da realidade humana”.

Ao falar sobre a grandeza da nossa vencedora do Prêmio Nobel surge uma reflexão. Quando nasce uma palavra da poetisa significa que é absolutamente necessária no local onde está. Não é possível excluí-la nem substituí-la por qualquer outra palavra. Cada pensamento de Wisława Szymborska se transforma na mais bela poesia. Cada novo livro de poesias é aguardado com grande expectativa, e rapidamente se torna um acontecimento literário de grande valor.

De acordo com “Literatura Polonesa, PWN, 2010
Redigiu: Prof. Barbara Rżyski

„Chcesz zdobyć dyplom polskiej uczelni?”

Drogi Czytelniku,
przeczytaj i przekaz dalej....

KOMUNIKAT

Polski Uniwersytet Wirtualny (PUW) prowadzi studia i kursy uzupełniające przez Internet. Jest to wspólne przedsięwzięcie Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi i Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Poznaj kierunki i sposób rekrutacji (szczegóły poniżej i na stronie www.puw.pl)

Etapy Rekrutacji Online

1. Zarejestruj się

Załącz konto w systemie Rekrutacji Online (<https://rekrutacja.ahe.lodz.pl/>), abyś mógł zarządzać swoimi danymi.

2. Wprowadź swoje dane

Po dokonaniu rejestracji, zaloguj się w Rekrutacji Online AHE (<https://rekrutacja.ahe.lodz.pl/>), i wypełnij kolejny, bardziej szczegółowy formularz. Podaj swoje dane personalne i adres.

3. Wybierz kierunek

Wybierz interesujący Cię kierunek i rodzaj studiów. W zakładce FAQ (<https://rekrutacja.ahe.lodz.pl/Pomoc.aspx>) sprawdź czy na wybranym przez Ciebie kierunku studiów przeprowadzana jest rozmowa kompetencyjna/ informacyjno-organizacyjna.

Na rozmowę zaproszeni zostaną kandydaci, którzy złożą komplet wymaganych dokumentów.

Konsultant Biura Rekrutacji AHE skontaktuje się z kandydatem e-mailowo lub telefonicznie w celu poinformowania o terminie rozmowy.

4. Złóż komplet dokumentów

Przez konsultanta Biura Rekrutacji otrzymasz dostęp do Wirtualnego Pokoju Studenta (<https://student.ahe.lodz.pl/>), w którym znajdziesz pliki z niezbędnymi dokumentami do pobrania oraz niezbędne informacje.

Pobrane dokumenty przeczytaj dokładnie, podpisz, wraz z uzupełnionymi i skompletowanymi przez siebie dokumentami prześlij je w ciągu 14 dni na adres:

Akademia Humanistyczno - Ekonomiczna w Łodzi

Rekrutacja – PUW* / Rekrutacja – AHE*

90-222 Łódź, ul. Rewolucji 1905 r.64

*wybierz interesujący Cię dział

Komplet wymaganych dokumentów możesz także złożyć osobiście:

Biuro Rekrutacji AHE: ul. Sterlinga 26 pok. K 016 (parter).

Godziny pracy: od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-18.00, sobota 9.00-15.00.

Kontakt telefoniczny: (+ 48 42) 63-15-800, 63-15-503

Bezpłatna infolinia: 800 080 888

e-mail: rekrutacja@ahelodz.pl

Biuro Rekrutacji PUW mieści się przy ul. Sterlinga 26 pok. K 016 (parter).

Godziny pracy: od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-18.00, sobota 9.00-15.00.

Kontakt telefoniczny: (+ 48 42) 63-15-930, 29-95-641

Infolinia: 801 080 888

e-mail: rekrutacja@puw.pl

„Desejas obter o diploma em uma universidade polonesa?”

Caro Leitor,
leia e passe adiante....

COMUNICADO

A Universidade Virtual Polonesa (PUW) promove estudos complementares via Internet. É um projeto mútuo da Academia de Ciências Humanas e Econômicas em Łódź e da Universidade Maria Curie-Skłodowska em Lublin.

Conheça as áreas e a forma de recrutamento (os pormenores estão abaixo e no site www.puw.pl)

Etapas do recrutamento online

1. Interesse-se

Abra uma conta no sistema de Recrutamento Online (<https://rekrutacja.ahe.lodz.pl/>), para que você possa gerenciar seus dados.

2. Insira seus dados

Após o registro, faça o *login* no Recrutamento Online AHE (<https://rekrutacja.ahe.lodz.pl/>), e preencha o formulário seguinte, mais detalhado. Forneça seus dados pessoais e endereço.

3. Selecione a área

Escolha a área de seu interesse e o tipo de estudos. No arquivo FAQ (<https://rekrutacja.ahe.lodz.pl/Pomoc.aspx>) verifique se na área de interesse escolhida por você existe um diálogo de competência informativo-organizacional.

Serão chamados para a entrevista os candidatos que entregarem todos os documentos.

O Consultor do Escritório de Recrutamento AHE irá entrar em contato com o candidato por *e-mail* ou por telefone para informá-lo sobre a data da entrevista.

4. Entregue o conjunto de documentos

Por meio do Consultor do Escritório de Recrutamento você terá acesso à Sala do Estudante (<https://student.ahe.lodz.pl/>), no qual encontrará os arquivos com os documentos e informações necessários.

Os documentos devem ser lidos com critério, assinados, e juntos os documentos preenchidos devem ser encaminhados, no prazo de 14 dias, para o endereço seguinte:

Academia de Ciências Humanas e Econômicas em Łódź

Recrutamento – PUW* / Recrutamento – AHE*

90-222 Łódź, ul. Rewolucji 1905 r.64

*Escolha a área que mais lhe interessa

O conjunto de documentos exigidos pode ser também entregue pessoalmente nos endereços:

Biuro Rekrutacji AHE: ul. Sterlinga 26 pok. K 016 (térreo).

Horário: de segunda-feira a sexta-feira das 8.00 às 18.00, aos sábados das 9.00 às 15.00.

Contato telefônico: (+ 48 42) 63-15-800, 63-15-503

Contato gratuito no telefone: 800 080 888

e-mail: rekrutacja@ahelodz.pl

Biuro Rekrutacji PUW ul. Sterlinga 26 pok. K 016 (térreo).

Horário: de segunda-feira a sexta-feira das 8.00 às 18.00, aos sábados das 9.00 às 15.00.

Contato telefônico: (+ 48 42) 63-15-930, 29-95-641

Contato gratuito no telefone: 801 080 888

e-mail: rekrutacja@puw.pl

Os sites de todas as instituições de ensino da Polônia podem ser encontrados no endereço:

<http://www.szkoły.info.pl/uniwersytety.htm>

Mapas da Polônia

Divisão política

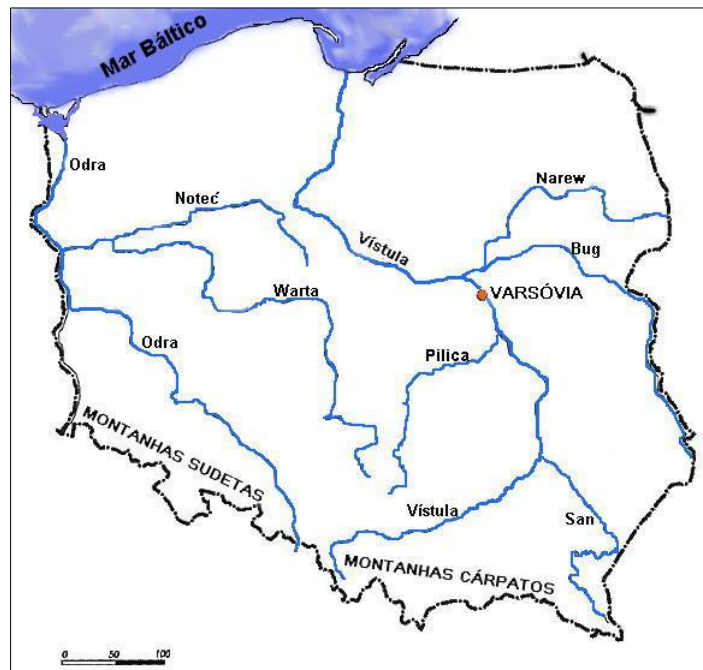
(Fonte: www.zadane.pl)

Relevo

(Fonte: adaptado de www.mapy.pl)

Rios principais

(Fonte: adaptado de www.mapy.pl)

Z życia szkoły ...

Cykl Studiów - Ciclo de Estudos

Nos meses de outubro e novembro / 2011 os grupos de estudos de alunos do Nível Básico apresentarão palestras sobre os temas:

Localização e geografia da Polônia	A rota do âmbar
As capitais da Polônia desde a sua fundação	<i>Trójmieście</i> – as cidades de Gdańsk, Sopot e Gdynia
Quem foi Henryk Sienkiewicz	Dia da Independência – 11 de novembro
Quem foi Jan Matejko	O Palácio Real de Varsóvia

Najważniejsze Wydarzenia i Rocznice – Principais Eventos e Aniversários (Set-Nov de 2011)

W Polsce - na Polónia	
01 / set	<i>Napad Niemiec hitlerowskich. Na Polskę ; Początek II wojny światowej (1939)</i> – Invasão das tropas da Alemanha Hitlerista na Polónia; Início da II Guerra Mundial
17 / set	<i>Wkroczenie Wojsk Radzieckich do Polski (1939)</i> - Invasão das tropas soviéticas na Polónia (1939)
9 / out / 2011	<i>Wybory do Parlamentu</i> – Eleições para o Parlamento
14 /out	<i>Dzień Edukacji Narodowej</i> - Dia Nacional da Educação
01 / nov	<i>Wszystkich Świętych</i> – Dia de Todos os Santos
11 / nov	<i>Dzień Niepodległości</i> - Dia da Independência da Polónia
29 / nov	<i>Andrzejki</i> - véspera do dia de Santo André
W Brazylii - no Brasil	
8 / out /2011	Eleições para o Parlamento polonês nos Consulados da República da Polónia em diversas regiões do Brasil
15 / out	Dia do Professor
13 / nov	Missa na Igreja N.Sa. Auxiliadora – 11h00, em homenagem ao Dia da Independência da Polónia

Compilaram: Alfreda S Andrusaitis e Irena D Wołoszyn

Coral Polonês da Cidade de São Paulo, ensaios - 5as feiras 20h00-22h00 no Colégio Notre Dame

11 listopada wywieś polską flagę

No dia 11 de novembro hasteie a bandeira polonesa

Polska i My - Biuletyn Szkoły Języka Polskiego im. Jana Pawła II w Sao Paulo

Corpo editorial: Alfreda S Andrusaitis, Barbara Rzycki e Irena D Wołoszyn

Os artigos aqui contidos são de total responsabilidade dos autores

Proibida reprodução de qualquer tipo, sem a prévia autorização do Corpo Editorial

O Consulado Geral da República da Polónia em SP fornece gentilmente material para a impressão deste Boletim

Distribuição gratuita

Colabore com artigos mandando para

aulasdepolones@yahoo.com.br